

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5009/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Бургић, адвокат из ..., против тужене „Комерцијална банка“ АД Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1714/20 од 15.04.2021. године, у седници одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1714/20 од 15.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1714/20 од 15.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 2051/20 од 07.10.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да су ништаве одредбе члана 9. став 1. и 2. Уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта уз коришћење средстава из буџета Републике Србије бр. ..., који је закључен ...2011. године између тужиоца и тужене. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име стицања без основа и то: на име трошкова обраде кредита 10.000,00 динара и на име трошкова за премију осигурања и једнократне накнаде 64.950,00 динара, све са законском затезном каматом од 22.08.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 25.900,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1714/20 од 15.04.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом о дозвољености уговарања трошкова кредита усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године и правним ставом о дозвољености уговарања премије осигурања, као обавезе корисника кредита, код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној од 16.09.2021. године, а код утврђења да у предуговорној фази тужилац није био упознат са врстом и висином ових трошкова кредита. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења и стицања без основа поднета је 20.07.2020. године. Вредност предмета спора је 74.950,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић